

2. søndag efter påske d. 5. maj 2019

Salmer:

192: Hil dig, frelser og forsoner

68: Se, hvilket menneske

70: Du kom til vor runde jord

371: Du fylder mig med glæde

121: Dejlig er jorden

Prædikentekst: Johannesevangeliet 10,11-16

Jesus sagde: »Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene. Den, der er daglejer og ikke er hyrde og ikke selv ejer fårene, ser ulven komme og lader fårene i stikken og flygter, og ulven går på rov blandt dem og jager dem fra hinanden; for han er daglejer og er ligeglad med fårene. Jeg er den gode hyrde. Jeg kender mine får, og mine får kender mig, ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen; og jeg sætter mit liv til for fårene. Jeg har også andre får, som ikke hører til denne fold; også dem skal jeg lede, og de skal høre min røst, og der skal blive én hjord, én hyrde.«

Det danske flag er hejst på kirkens flagstang i dag. Måske så i det blafre i den halvkolde majvind, da I gik ind i kirken. Det er hejst, fordi det er søndag og der er (konfirmations-)gudstjeneste i kirken. Men selv hvis det ikke var søndag, ville flaget alligevel være hejst mange steder i Danmark i dag. For det er d. 5. maj. Dagen for Danmarks befrielse fra den tyske besættelse i 1945 for 74 år siden.

Er der mon nogen til stede i kirken i dag, som kan huske fredag aften d. 4. maj 1945? Den aften, hvor det kl. 20.30 blev bekendtgjort fra den engelske radiokanal BBC, at de tyske tropper havde overgivet sig? Er der nogen, der kan huske det? Så ræk en hånd op. ☺

Det blev bekendtgjort i radioen, at de tyske tropper ville overgive sig dagen efter, nemlig lørdag d. 5. maj. Derfor er den 5. maj siden da blevet en officiel flagdag i Danmark. Vi fejrer, at vi blev befriet.

Under Adolf Hitlers ledelse havde Tyskland ført krig mod andre lande. Under Adolf Hitlers ledelse havde Tyskland forsøgt at udrydde de dele af befolkningen, som ifølge nazismens tanker ikke skulle leve.

Hitler kaldte sig selv ”Der Führer”. Fører. Han forsøgte at føre sit folk til storhed. Han brugte bl.a. sin stemme og holdt mange taler, hvor han opmuntrede dem til at følge sig. Mange lyttede til ham. Mange fulgte ham. For han talte til noget i mennesker. Han vækkede begejstring. Han vækkede stolthed. Men han vækkede også had mod og frygt for jøder, handicappede, kommunister, sigøjnere og mange andre. Hitler kaldte mennesker til at følge sig. Han kaldte dem til at frygte og hade, som han gjorde.

Da krigen nærmede sig sin slutning, indså Hitler endelig, at han ikke kunne vinde krigen. Han begik selvmord d. 30. april 1945. Mange millioner mennesker var døde pga. hans tanker. Mange soldater havde givet deres liv for ham. Til sidst tog han sit eget liv.

Var Hitler en god leder for sit folk? En god fører? Nej. Og endnu mindre for dem, som ikke var en del af hans folk.

Vi hørte for lidt siden teksten om Jesus som den gode hyrde. Her på d. 5. maj, befrielsesdagen, er det oplagt at sammenligne en fører og en hyrde.

Der er ligheder mellem en fører og en hyrde. Der er nogen som følger både en fører og en hyrde og ser op til dem. Det er i sig selv naturligt. Vi mennesker har brug for forbilleder. Vi har brug for at blive inspireret af andre. For nogle af os er Messi eller Ronaldo et forbillede. Deres dygtighed inspirerer os til at gøre vores bedste med de evner, vi har fået. For nogle af os er Bob Dylan, Kesi, Kandis eller Citybois forbilleder. Hvor forskellige de end er, så sætter de ord og musik på følelser og oplevelser, vi kender fra os selv.

Der er måske endda også nogle af os, som har forskellige politikere som forbilleder. De har forskellige planer for vores verden og samfundet og tidens brændende spørgsmål, og hvis vi tog en diskussion om politik, ville vi helt sikkert ikke være enige.

Så vi mennesker har brug for forbilleder. Vi har brug for andre mennesker, som kan inspirere os og gøre deres for at vores liv bliver så godt som muligt.

En anden lighed mellem en hyrde og en fører er, at de bruger deres stemme. Hitler brugte sin stemme og var en dygtig retoriker og taler. Han formåede i hvert fald at vække begejstring hos mennesker med sine ord og sin stemme. En hyrde bruger også sin stemme, når han skal kalde sine får sammen. Fårene kender hyrdens stemme. Selv hvis mange hyrder og deres fåreflokke er blandet sammen, så kan hyrden kalde sine får sammen med sin stemme. For de kender den.

Så der er ligheder mellem en fører og en hyrde. Men der er også store forskelle.

Jesus siger om den gode hyrde, at han sætter sit liv til for fårene. Den gode hyrde kalder ikke fårene til at kæmpe for sig og forlader dem så til allersidst, når det hele ser sortest ud. Stikker af eller begår selvmord, tager sit eget liv.

Nej, den gode hyrde kæmper for sine får, beskytter dem og gør alt for, at der ikke skal ske dem noget ondt. Ja, hvis det kom til stykket, så ville den gode hyrde give sit liv for fårene. At være den gode hyrde er for ham ikke bare et arbejde, som han får løn for, som en daglejer gør det. Nej, han gør det, fordi han elsker fårene og ønsker at se dem trives og have det godt. Han ønsker, at de skal være befriede og sikre fra alle onde magter, der vil true dem.

En anden forskel mellem en god hyrde og en fører, er forholdet til dem, som ikke lige er af ens eget folk. Hitler var fører for det tyske folk, men alle dem som ikke levede til hans tanker om det sande tyske folk, dem forfulgte han, dem dræbte han. Jøder, handicappede, sigøjnere, kommunister. Hitler satte skel mellem mennesker.

Med den gode hyrde er det anderledes. Han siger: Jeg har også andre får, som ikke hører til denne fold; også dem skal jeg lede, og de skal høre min røst, og der skal blive én hjord, én hyrde. Alle har mulighed for at tilhøre den gode hyrde. Alle har mulighed for at blive en del af hans flok. Ingen er på forhånd dømt ude på grund af deres nationalitet, køn, seksuelle orientering, politiske overbevisning eller musiksmag.

Sådan er det med den gode hyrde. Sådan er det med Jesus Kristus. For den gode hyrde, den bedste hyrde, er Jesus Kristus.

I dåben bliver vores liv knyttet tæt til hans. Vi bliver børn af Gud. Vi kommer til at tilhøre ham, som har gode planer med os. Ham, som ikke fører os i døden, men som selv gav sit liv for os for at skaffe os tilgivelse og fred med Gud. Ham, som med sin død og opstandelse har besejret det onde og kan beskytte os mod det onde. Ham, som giver os sin ånd, for at vi aldrig skal føle os langt væk fra Gud, men altid kunne høre Guds stemme tæt på.

I konfirmationen bekræfter vi, at vi vil tilhøre den gode hyrde Jesus Kristus. At vi vil forsøge at lytte til hans stemme, så godt vi kan. At vi vil forsøge at tro på ham og følge ham, så godt vi kan. For der vil også være mange andre, som vil have os til at følge sig. Der vil være mange andre stemmer, som vil have os til at lytte til dem.

Ja, vi bliver hver dag stillet over for valget: Hvem vil vi følge? Hvem vil vi lytte til? Hvem vil vi lade os lede af? Som nævnt er det helt naturligt at have gode menneskelige forbilleder. At lade sig inspirere og forme af andre. Og vi må også selv bruge vores liv på at forme og inspirere andre mennesker.

Store dele af det tyske folk lod sig rive med af Hitlers tanker og propaganda. De var ikke anderledes end os danskere. De var ikke særligt onde eller særligt naive. Det viser os, at vi mennesker let kan blive ført på vildspor. Ledt hadefulde og ukærlige steder hen. Derfor må vi også være opmærksomme på vores forbilleder. Kigge dem efter i sømmene. Bedømme dem. Prøver de på at få vores opmærksomhed for at bruge den på at løfte sig selv op? Er de villige til at være gode hyrder for os eller stikker de af, når modgangen kommer? Prøver de nærmest at gøre sig selv til gud? Til herre over liv og død?

Der er kun en god hyrde. Det er Jesus Kristus, Guds søn selv, som viste sin kærlighed til os ved at give sit liv for os på korset. Gud oprejste ham fra de døde påskedag, og når vi kender Kristus, når han er vores gode hyrde, har vi håb om at gøre det samme en dag.

Indtil da, så tilbyder han at vandre med os igennem livet i alt, hvad der sker. Gennem glæde og sorg. Gennem undren og smerte. Gennem uro og fred. Senere skal vi synge salmen ”Du fylder mig

med glæde”, og jeg har lyst til at slutte prædikenen af med at læse hele teksten til den, for den siger meget godt om den gode hyrde, hvad han gør for os, og hvordan livet med ham ser ud:

Du fylder mig med glæde,
for glæden er fra dig,
du Gud, der helst vil give,
så glæden bor i mig.

Du løfter op min smerte,
så smerten er hos dig,
du Gud, der kender sorgen
og deler den med mig.

Du fylder mig med undren,
forunderlige Gud,
du åbner altid udvej,
når alt ser håbløst ud.

Du løfter mine tanker,
så de får fred i dig,
du er der, når jeg synes,
at du forlader mig.

Du bærer mig i livet,
hvor alt kan ske med mig.
Gud, lad mig altid vide,
at jeg tilhører dig!